

Зар... зар — купе, дуле,
Текмак лечи празне љуце

На дрдало с њима аме
Да их мало подридаме

БРОЈ 27.

БЕОГРАД, Недеља, 29. Јуна 1914. ГОДИНЕ

ГОДИНА XXXI.

„БРКА“
ИЗЛАЗИ РЕДОВНО СВАКЕ НЕДЕЉЕ
а
ПО ПОТРЕБИ ВАНРЕДНО

ЦЕНА ЈЕ ЛИСТУ:

ЗА СРБИЈУ:		ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ:	
За 12 месеци	4 дин.	За 12 месеци	8 франка
» 6 »	2 »	» 6 »	4 »
» 3 »	1 »	» 3 »	2 »

РУКОПИСЕ И ПРЕПЛАТУ ТРЕБА СЛАТИ
Уредништву „БРКЕ“
БЕОГРАД
Кнежев Споменик бр. 7.
Телефон бр. 1.

БРОЈ 5 ПАРА

Уредник: БРКА.

БРОЈ 5 ПАРА

КЛАЦКАВИЦА

Брка: „Ту не може Бајо ни влацкања бити — на једном крају један а на другом тројица седити. Тебе ће сви троје са клацке избити — па ћеш стр моглавце слетити и „нос“ разбити.

НЕК ЈЕ СЛАВА НОВОЈ СЛОЗИ!

(БОЖ' ПОМОЗИ!)

Нек је вишњем Богу слава,
И уз славу топла хвала.
Што се сада може рећи:
Да је слога већ у врећи,
И што сада сложено раде
Да с' народа скину јаде.
Чекању је крај већ стиг'о
И сложени се бајак диг'о
У рукама слоге нове
Лепрша се па све зове
Што још српски мисле, зборе
На изборе! На изборе!

Нек' је слава вишњем Богу,
Јер у слози много могу,
А то „много“ сме се касти:
Д'оне „старе“ скину с власти,
Јер под њима земља стење,
А државни дуг се пење,
П' онда друга дела разна —
Увек правога стигне казна,
Јер кад није с њиног тора
И лист одан њиних гора,
За њег' онда правде није —
Од њега се правда крије

Зато нек их крепи слога
Против општег духа злога,
Јер у слози само могу
Да му здеру лажну тогу
И са лица да му скину
Лицемера образину,
Са којом је досад вар'о,
Угњетао, пљачк'о, крао. —
Зато нек' је слава слози
А ти, Боже, сад помози,
Да с' под барјак слоге нове
Пође сложено на изборе.

Брка с. р.

Дима и Сима

Дима: Среќно — среќно да частеш, добилу си ордену, на јунаштво за храброст, за минулу прошлу рату а бре брату!

Сима: Ни сум се макло из кукја за цело временум ратно — а да добијим колајна златно?!

Дима: Ко те за то питува — главноји да си твоје имену у диплома пишува.

Сима: Шчо има ново из Бечот?!

Дима: Билуји етно велико политичко седница, сос стегнута зуб и песница.

*Како реклу Барон Шширка,
На Бечот, чудно вешар ширка,
Саш си ето незна шчо кје,
Наш бечотски барон Шширка,*

Сима: Штирка нека штирка и ми кје да пегламе прија — без утија.

Дима: Да чујиш-ово штруфна:

*Пробно — ош тројно,
Руско Споразуму —
Треба наше прија —
Да си има на уму.*

*Булијано — шалијано,
Либерте — кванши,
И на Барон — Шширка,
Нека се не млаши.*

Сима: Нији Димче ни лаку — промисле се малку — рускоји сила јаку. —

Дима: Два милиончики бајонету — мора да се плаше тету.

Сима: Није се то крушка — све то носе пушка и ако стани ко да праве сметња, добиће по њушка.

Дима: А бре братко, се промисле малко који лудо да се бије. због етно Албаније!

Сима: Бикје малу, ларма, вика — али некје да догје да се фата за кика.

Дима: Ја сум се решилу, ако догје до какво замешателство — да се Дима чине не-вешто.

Сима: Данас ји светковина, на Топчидер црква славе, да идиме да видиме шчо нарот праве.

Дима: Данашње наше с... ку. закључано сос Кертјам бржава — а сат збогум и среќно ти слава!

Сима: Данашње је данум:

*Радоси на весеље,
За православље —
А саш драго Дима,
Збогум — и у здравље.*

Дима: Сос смнатакји моје дугогодишње ортаку — без контраку.

По руски

— Појду — појду — заламају —
— Руси војску прикупљају —
— Дари — бари — дустабари —
Ту је Францус Поенкари —
Ти Србине — стој
Никога се не бој.

Брка с. р.

Познао Бају

Једног дана при крају рата дође у Скопље Баја. Војске је у Скопљу било мало, ратно је стање још било трајало.

Један „начелни“ пријатељ Бајин, рећи ће војницима, својим друговима. кеји су се већ враћали са казана.

„Идем да видим Бају, то је мој начелни, а непознајем га.“

И одиста, ни пет ни шест, створи се он испред Баје, па ће рећи:

— „Познадох те, чим те видех, исти си, како те „Брка“ слика — иначе те не би познао.“

Баја се само насмеја.

* * *

Неки веле; фрајла Дара
Да је одвећ пура стара.
Али ја сам другог мњења,
Ј-р сад истом — зубе мења.
Све то чини фрајла Дара
Разуме се код — лекара.

Бум.

ПЕСНИК

Мислио сам већ за дуго,
Шта да пишем и о чему,
Писао сам многе ствари
И певао већ о свему.

У томе ми баш тренутку,
Јединствена сину мис'о:
О свему сам и свачему —
А о мени нисам пис'о.

У три реда то ће стати;
Певам песме, имам дара,
Имам славе и венаца,
Ал' бадава немам — пара.

Ше.

У шуми

Жена: Знаш ли, да у овој шуми
има разбојника, који ме могу убити!
Муж: Не бој се; разбојници нису
тако добродушни.

Тако је

Никако чудо није
Што паства у цркву неће,
Кад ван ње свуда
Проповеднике њене среће.

Осица.

Шта је срећа

— Срећа је кад неко падне у воду,
па се не удави, већ нађе у цеду
два — шарана.

— Срећа је на пример и то кад
једног истог дана човек добије главни
згодитак и умре му — пуница,

— Није ни то мала, срећа кад се
на пример' распустити Скупштина.

— Кад се неко ожени, онда је још
срећа што код нас има и конзистор-
рије.

— Ретка је срећа и то кад чија
зла жена онеми.

(не)Среќко с. р.

Шта би било?

Хтео је да види, —
И сад свако зна —
Како би прошла
— Аустрија.

Кобасица

Безобразлук

Мати: Твој вереник долазио је не
прекидно на ручак док је трајала ску-
поћа на пијаци. А сад кад је јефти-
но оставио те...

Лака роба

Наша госпа Мила
Тежи до сто кила,
Ипак рече Рака:
„Та је — роба лака.“

Амор.

Из касарне

Каплар: Знаш ли, бре, ко сам ја?
Регрут: Како да не знам; — Бо
па ти.

По народној песми

Колико је у години данка
Толико је и новчаних банка,
Сваког данка
Сване нова — банка.

Буд.

Досетљиви цига

Затекне газда Циганина где бере
крушке.

— „Еј, бре шта ћеш на мојој
крушци?“

— Ништа, газда, оћу да обесим
ове крушке што су попадале.

БРАЂЕ

или

Шта највише краду
А допови се не знаду

1. Палидрвца из — кафана;
2. Чачкалица из — механа;
3. Књиге за — читање;
4. Удице за — пецање;
5. Четке за — малање;
6. Плајвази за — писање;
7. Држаље за — пера;
8. И ланац за — кера.

Ловац.

Слпшавање

Учитељ: „Реци ти мени мали Јо-
ване, како је име ономе што је о Ви-
довдану пуцао у Сарајеву?“

Бак: „Принцип господине.“

Учитељ: „А знаш ли ти, да ми ка-
жеш, зашто је пуцао?“

Бак: „Из принципа!“

На то ће устати један малецки, па
ће рећи: „Није из принципа пуцао,
него из бровнинга.“

Учитељ ће рећи: „Добра деца и би-
стра. Тај ни један разред неће по-
нављати, то ја још у напред могу
кавати.“

Као на лутрији

Жижицама својим
Монопол се хвали
А кутију потрошиш
Док једна упали.

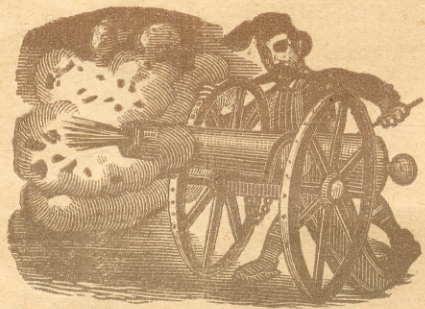
„Бебе“.

Споразум

Сад се мирно може рећи:
Сложили се рогови у врећи.

Брзометни картечи

△ — Велики маневри аустријске војске вршиће се од сада у — Бечу.

± — Ама, Аустријанци нешто много руше и пале по Херцег-Босни! — Исто су тако радили и Турци 1912. год. па су — добро прошли.

§§ — Сад је постала нова клетва: да Бог да те дочекали као „неког“ у Сарајеву

○ Пали, мучи, руши — Ал' осећај српски Неће с' да угуши. — Пословица стара каже: „Притиснуто јаче Све на више скаче“.

× — Аустријанци баш са свим сада поједоше српску — Кобасицу.

≠ — Каже се: два лоша избише Милоша! — А сад кад их је троје не само да ће да истуку, већ и да дотуку — радикале.

?! — Друштво „Србија“ осигурава живот будућим „наследницима“ искључиво за — Босну.

+ Христос је рекао: „Ко тебе каменом ти њега хлебом“ — А тако је и било: Аустрија њих гвозденим лисицама — и они Аустрију „оловом“.

∞ На међународне стрељачке утакмице Аустрија ће послати — Принчипа.

□ За сада нема ништа више ново, док опет неко не оде у — Сарајево!

Брка с. р.

Песма стара
Госпа Дара
Пуна чара, —
Пуна жара
Муџа вара.

Муџ се бори,
Љубомора гори, —
Своју жену кори
Што је други лори.

„Бе“

Жури се

А: Где журиш тако?
Б: По лекара, брат ми се мучи, —
не може да умре.

Наше песме

— Помилуј нас, Госалди,
Помилуј нас —

— Певају сви који у затвору ових дана — очекују помиловања.

„Новинаре, старе видре,
Ја обрћем као чигре“

— Пева Столе из фонда диспозиционог делећи за изборе Бога молећи.

„Пустии Боже све громове твоје,
Па пошуди све злочворе моје“

— Данас се у Србији пева несма ова — последице због ратова..

— „Немој Боже све за шљу,
Остав кога за туршљу.“

— „Пресвјатаја Богородице си си нас —

— Певају Срби у Сарајеву и око Мостара, гоњени од полиције и жандара.

— „Авај Босно сироче у Бога,
Зар ти немаш нигде рода свога...“

Ој, Србине, авај мили роде
Песма мора да с' прекине овде.“ —

— Пева српски гуслар и речи гута, кад на силу Бога мора бити мута.
Брка с. р.

Изводи из огласа

— „Наше на живот осигуравајуће друштво, праћено је ретком срећом, осигураник обично после седам дана умре...“

— „Доктор, који је лечио моју покојну пуницу, моли се да одмах дође к мени, јер ми се разболела и жена.“

— „Наша банкарска радња потребује благајника; првенство имају они, који у својим школским сведцима имају слабу оцену из — географије.“

— „Честита девојка, вична свима пословима, вуди се каквом самцу за газдарицу..“

— „За наступајуће изборе траже се гласачи. Награда добра. Обратити се клубу старих радикала.“

Сатанајило.

О попу

(да се не заборави)

Кад се оре — поп не мре
Кад се копа — нема попа,
Кад се влачи — поп се ачи,
Кад се сије — поп се крије,
Кад се бије — попа није,
Кад се пије — попу двије
И — опет му право није.

Црквењак.

Из дечијих уста

Мама: Јоцо, не једи толико трешања, разболећеш се.
Јоца: Па, ако, наш чика доктор иначе има месечну плату.

кој
ске
ској
као а
трати
дуће од
зимати у
господину
бом, да наред
шћа предавања
шеној полицији, ка
лико толико могли ус
ме занату. У толико п
настаје и време вашара.

Јуни, Велика Плана

За еснаф коцкарско-кесарош...

председник

Сецикеса с. р.

Сложили се

Сложили се рогови у врећи,
Зар би и то ко год мого рећи —
Попустили самосталца,
Слогу траже народњаца,
А без блока шта ће самци,
Присташе и напредњаца,
И срећа им неће бити лоша,
Троје могу бити Милоша.*

Из старог и новог света

— Скоро сви народи на свету у старо доба веровали су у више богова. У новије време — скоро сви народи — не верују ни у једног Бога. — И после Христове смрти, остало је на свету — Јуда.

Тамо амо по Босни

У Босни паде
Невидљив гром,
И сену хитац
И страда „он“.

У Босни пада
И пашће тек —
Громови правде
Народи јек.

Доста је било
Хусарске славе
Доста је борбе
Мучне, кржаве.

У Босни пада
И падаће тек
Јер „стари“ броји
Сад задњи век.

Грмљавина

Сад верује

Жена: Верујеш ли ти, одиста, да на свету има ђавола?
Муж: Нисам веровао док се нисам оженио.

Њиној слози

Сад, кад су вам слоге
Пристигли дани,
Онда су „њини“ —
Већ избројани.

Осица.

На Французи
Али ни за длаку
Да је друго стање.
У гостима била
Код шабачког рода,
Шетала се корзом
Како ј' тамо мода,
И сретала даме
И њихове маме,
Што Француски зборе
И шетају саме.

„Јух, кад сам их чула!“
Прича Јела наша,
У мал те је није
Нека беда снашла.
Овамо се хвали
Да француски уме,
Али њихов говор
Баш ништ' не разуме.
Е, сад реци, пријо,
Шта те ствари значе
Да ли она не зна
Ил се оне аче?!

Јеца, с. р.

Старе вести

Са свих страна
Вести стижу:
Полиција већ се спрема,
Изборни се дани ближу.
Избор и слобода.

Није разумео

Лекар: (телалину) „Чаме се храниће?“

Телалин: „Старим хаљинама.“

Квалификација

Тај вам је човек
Ко разбијена канта, —
А мршав је да личи
На — практиканта.

„Бе“

Молимо ревизоре, који су новац послали, да одмах пошаљу и обрачунае.

Ревизорима, који нам новац нису послали лист ћемо обуставити.

Уредништво

* Истина није му име Милош већ Нико, али због стиха.

СА

МОТО:

А ој Босно сироче у Бога,
Та ти немаш нигде никог свога.

Брка: „Вид’ те људи чудо ово — гори Мостар, руше Сарајево. — Саротињу хоће да утамане — богаташе трпају у апсане — па може ли ово да се више сноси — ко ће ово моћи да подноси?!

Баћушка: „Кад се неће да чују протести, жалбе и молбе — није чудо што ничу бомбе — и онда је ђаво крив — и Србин што је жив“.

ТРИКОФИЛИНА

ОДЛИЧНО СРЕСТВО ПРОТИВЪ
ПЕРУТИ И ОПАДАЊА КОСЕ
ДОБИЈА СЕ У СВИМА АПОТЕКАМА